

Alexandre Merletti Guaglia

Nascut a Torí l'any 1860, Alexandre Merletti es va traslladar a viure a Barcelona el 1889. El seu ofici era el de rellotger i es va establir en un local del carrer del Consolat. Va abandonar aquesta ocupació en ser robat l'establiment per uns lladres. Després va començar a treballar d'ajudant en una galeria fotogràfica de retrats d'un alemany anomenat Polak. Amb posterioritat, cap al 1909, es va establir pel seu compte i es va dedicar al fotoperiodisme, on va començar una llarga carrera que va durar pràcticament fins a la seva mort el 1943, tot i que en els darrers anys pràcticament va deixar la fotografia en mans del seu fill Camil. Les publicacions en què va col·laborar van ser la revista *La hormiga de Oro*, els diaris *El Día Gráfico*, *Diario de Barcelona* i *La Vanguardia*, de Barcelona; *Blanco y Negro*, *Mundo Gráfico* i *La Esfera*, de Madrid; *Caras y Caretas*, de Buenos Aires; *L'illustration Française*, de París; *Daily Mirror*, de Londres; i *L'illustrazione Italiana*, de Milà. Una part de la seva activitat va ser la vessant de fotògraf industrial, dedicat a fotografiar tota mena d'establiments i botigues, bona part dels quals encara es conserven a l'arxiu, i que tenen una gran qualitat fotogràfica com a fotografia periodística.

El seu fill Camil el va ajudar i li feia de conductor, fins que el 1929 va començar a treballar de fotògraf. En l'activitat de periodista, van tenir molta importància les fotografies que va fer del rei Alfons XIII, del qual va esdevenir un dels fotògrafs preferits. En alguna ocasió el rei va arribar a fer esperar el començament d'un acte perquè no havia arribat Merletti. Durant la guerra, la família va tenir dificultats i ell va ser detingut per haver estat fotògraf d'Alfons XIII. El fet de ser d'origen italià va fer que l'acusessin de feixista. De tota manera, va seguir treballant activament. Després de la guerra, en els darrers anys, no va deixar del tot la feina, tot i que aquesta va quedar en mans del seu fill, el qual va entrar com a fotògraf de plantilla a *El Correo Catalán*, on va treballar fins a la seva jubilació.

Una de les característiques de Merletti va ser el seu enginy en la construcció de màquines òptiques i tota mena d'aparèlls. Era famós el seu tricicle. Hi anava amb la seva muller i amb l'ajudant Mateo al darrera, que portava l'escala desplegable que feia servir com a trípode. El tricicle va ser canviat posteriorment pel cotxe, on posava un rètol amb les corresponalies que diversos diaris li encomanaven. Entre les màquines de fotografiar que va construir, la més curiosa és una que va amagar sota l'armilla per fotografiar el procés de Ferrer i Guàrdia, el 1909, arran de la Setmana Tràgica. També es va fabricar l'òptica per fotografiar sencer el Palau de la Música Catalana des de la cantonada del carrer de Sant Pere Més Alt.

L'arxiu de Merletti és conservat per l'Institut d'Estudis Fotogràfics de Catalunya, on es troba en procés de catalogació, ja que el seu estat era molt deficient. El material de negatiu que es conserva pertany gairebé tot al pare, tot i que hi ha una part en pel·lícula de pas universal, de la darrera època, pertanyent al seu fill Camil. No es conserva pràcticament res d'anterior als anys vint, fora d'alguna cosa extraordinària com el negatiu del procés de Ferrer i Guàrdia. El material de guerra és molt escàs però la causa en pot ser la requisita que va fer el fotògraf galerista Compte.

Va esdevenir un dels fotògrafs preferits del rei Alfons XIII

Merletti amb el seu ajudant Mateo enfilat a l'escala plegable-trípode, que va idear ell mateix per fotografar actes multitudinaris.

Autoretrat de Merletti amb la seva muller i dos dels seus fills.

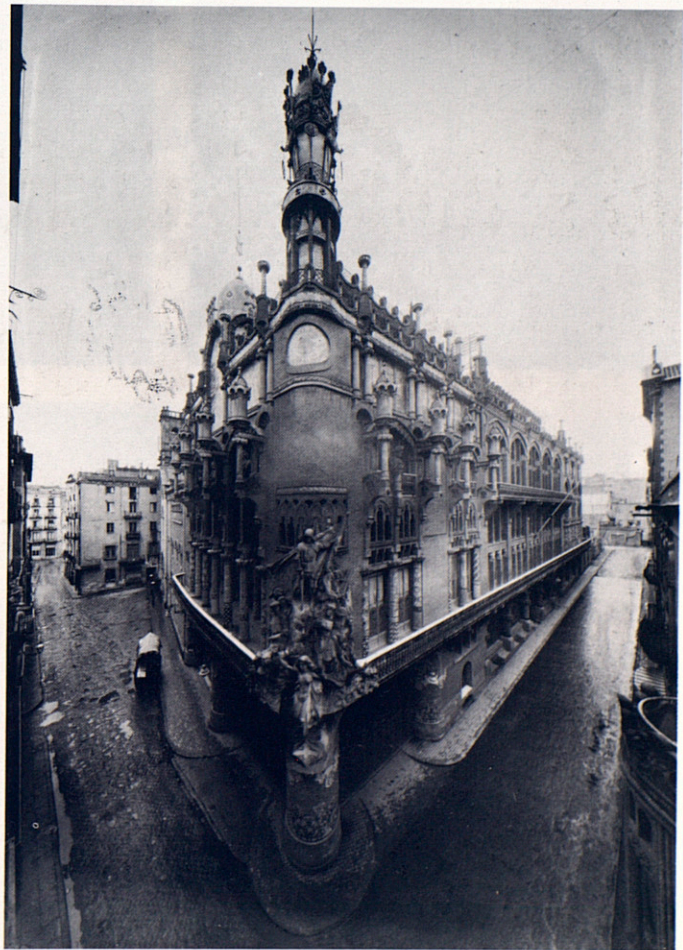

Una de les dues fotografies que es conserven del consell de guerra contra Francesc Ferrer i Guàrdia, acusat pels fets de la Setmana Tràgica, que es va celebrar en una sala de la Presó Cel·lular de Barcelona, el 9 d'octubre de 1909. La va fer amb una càmera construïda per ell mateix, amagada sota l'armilla. Negatiu 6 x 7.

Alfons XIII i la família reial
al jardí de la finca del
comte d'Egara, el 1919.
Negatiu 6 × 7.

L'actor Josep Sempere en
una actitud característica
en els bodevils que
representava la seva
companyia, 1920.
Negatiu 9 × 12.

El Palau de la Música
Catalana, fotografiat amb
un objectiu angular
construït per Merletti.
Negatiu 6 × 7.

"La Monyos", personatge pintoresc de la Barcelona dels anys trenta i quaranta, a la Rambla, el 1940. Negatiu 9 × 13.

El Teatre del Liceu, confiscat per la Generalitat els primers dies dels fets del juliol de 1936, convertit en Teatre Nacional de Catalunya. Negatiu 6 × 9.

Prèdica religiosa en un indret no identificat de Barcelona, el 1940. Negatiu 6 × 9.